

'Je moet leren vechten voor je geluk'

«Vroeger was ik echt vreselijk schuchter, ziekelijk bijna», vertelt Laura Branigan zachtjes. «Nu ben ik nog niet bepaald iemand die op feestjes onmiddellijk in het middelpunt van de belangstelling staat, maar ik heb mezelf toch beter in de hand. Wellicht is het ook door mijn schuchterheid dat ik de traditionele twaalf ambachten en dertien ongelukken gekend heb. Ik durfde gewoon mijn mond niet opendoen als dat op een bepaald ogenblik nodig was...»

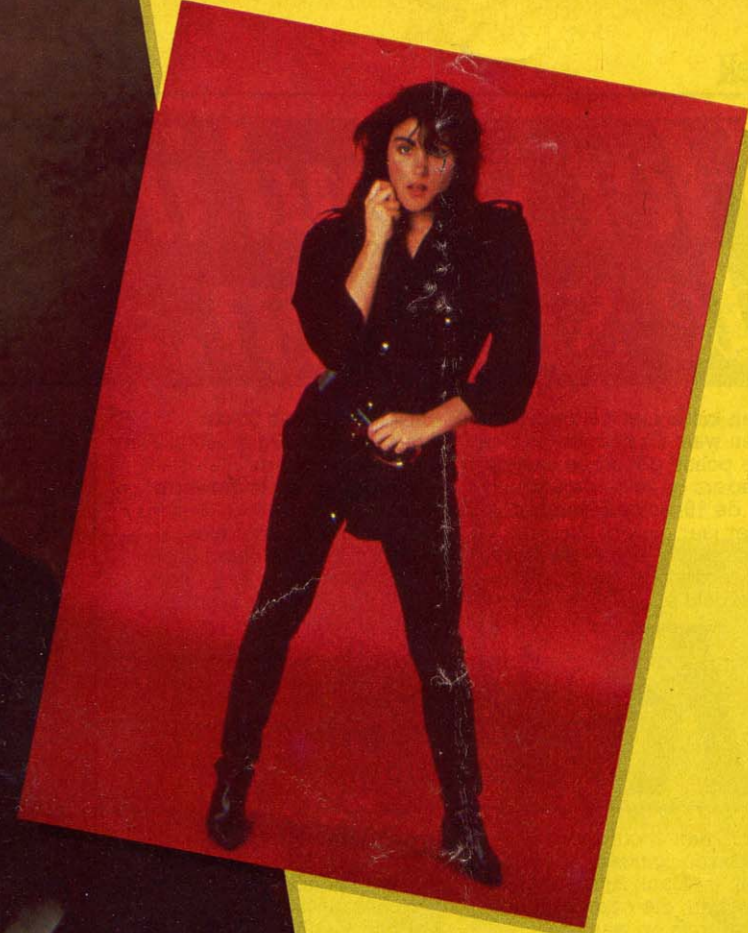
Hoe

Laura Branigan

haar schuchterheid overwon

Een pientere jongedame, die echter nooit aan de bak kwam. «Ik durfde mijn mond niet open te doen», bekent Laura.

Haar slanke en zelfs atletische figuur heeft Laura te danken aan haar sportieve carrière, die op een bepaald ogenblik erg veelbelovend leek.

Topsport

«Ik ben nu zevenentwintig», gaat Laura Branigan verder, «en ik zit eigenlijk nog altijd maar aan het begin van mijn carrière. Ik ben dan ook pas erg laat tot de konklusie gekomen dat mijn stem mijn sterkste wapen was, en dat ik als zangeres nog het meest kans had om het te maken. Eerst had ik mijn zinnen helemaal op een carrière als topsporter gezet. Ik was bijzonder goed in sport aan de universiteit. Mijn coach had me zelfs een plaats in het Olympische hardloopteam van de Verenigde Staten voorgespiegeld. Maar op het laatste ogenblik is dat toch weer afgesprongen. Ik was ook een heel snelle zwemster. Ook daarin werd het echter op de lange duur niks. Ik was gewoon te verlegen om op het juiste moment bij de juiste mensen mijn zaak te bepleiten.» Maar hoe komt een sportief meisje als Laura Branigan dan uiteindelijk in de showbiz terecht?

«Wel, eigenaardig genoeg ben ik niet zenuwachtig als ik op een podium sta. De mensen lijken dan veel verder weg te zitten en ik voel me net iemand anders als ik op de bühne sta. Mijn man heeft me gestimuleerd om door te gaan met toneel spelen en mijn stem verder te ontwikkelen. Hij is een advocaat en werkt voor een hele hoop mensen uit de showbiz. Hij heeft me altijd enorm geholpen. Toen ze de film 'Scarface' aan het voorbereiden waren, met Al Pacino, maakte ik zelfs een serieuze kans om Pacino's liefje te mogen vertolken. Maar het was alweer het oude liedje: Nét niet!»

Zuiderse inspiratie

Het tij begon te keren toen Laura in maart 1982 haar eerste elpee uitbracht, kortweg «Branigan» genoemd. De single «Gloria» die daaruit getrokken werd, bracht het tot nummer 1 in Amerika. Meteen was schuchtere Laura's carrière voorgoed uit de startblokken geschoten. «Self Control» is haar derde elpee, en de titeltrack daaruit doet het niet alleen in Amerika erg goed, maar ook de Benelux en Duitsland zijn inmiddels voor de charme van schuchtere Laura bezwaken. Opvallend is wel dat zij bij de keuze van haar repertoire een voorliefde aan de dag legt voor liedjes die gekomponiseerd werden door Italianen. Onder meer Umberto Tozzi leverde liedjes voor haar. Zo dol op de sfeer van het zonnige zuiden? «Inderdaad, ik hou erg veel van melodieuze en romantische liedjes. Als ik naar één zangeres opkijk, dan is dat bijvoorbeeld wel Edith Piaf. Zij kon zowel passie als melancholie in haar vertolkingen leggen, en dat bewonder ik ten zeerste. Ach, eigenlijk bewonder ik iedereen die voor zijn of haar mening durft uit te komen en die zich niet steeds in een hoekje laat drummen. Ik hoop dat ik dat stadium voorgoed voorbij ben. Ook daarover gaat 'Self Control': op deze wereld, en zeker in dit vak, mag je je lot nooit uit eigen handen geven en moet je steeds bereid zijn om te vechten voor je geluk.»